

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-ראשית הגז		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
זכמה נותן לו כו'.												■	קלה.
לא שילבננו ויתננו לו, אלא שילבננו כהן ויעמוד על חמש סלעים:	תנא:											◇	קלה.
כדי לעשות בגד קטן:												■	קלה.
מנהגי מילי?												^	קלה.
אמר קרא (דברים י"ב) לעמוד לשרת - דבר שהוא ראוי לשירות, מאי ניהו - אבנט	רבי יהושע בן לוי:											! ◇	קלה.
אימא מעיל												?	קלה.
תפשת מרובה - לא תפשת, תפשת מועט - תפשת												!	קלה.
ואימא כיפה של צמר												?	קלה.
כיפה של צמר היתה מונחת בראש כהן גדול, ועליה ציץ נתון, לקיים מה שנאמר (שמות כ"ח) ושמת אותו על פתיל תכלת	דתניא:											! ? ◇	קלה.
אמר קרא: הוא ובניו - דבר השווה לאהרן ולבניו												!	קלה.
אבנט נמי לא שוי												?	קלה.
הניחא למאן דאמר אבנטו של כ"ג לא זהו אבנטו של כהן הדיוט - שפיר, אלא למאן דאמר זהו אבנטו של כהן הדיוט מאי איכא למימר?												?	קלה.
שם אבנט בעולם.												!	קלה.
לא הספיק ליתנו וכו'.												■	קלה.
גזו ומכר ראשונה, רב חסדא אמר: חייב	איתמר: [רב חסדא]											◆	קלה.
פטור	רבי נתן בר הושעיא:											◆	קלה.
רב חסדא אמר חייב - דהא גזו	[רב חסדא]											■	קלה.
ר' נתן בר הושעיא אמר פטור - בעידנא דקא מלא שיעורא, בעינן צאנך - וליכא	[רבי נתן בר הושעיא]											■	קלה.
הלוקח גז צאנו של עובד כוכבים - פטור מראשית הגז	תנן:											■ ? ◇	קלה.
הא צאנו לגזו - חייב												■ ? ◇	קלה.
אמאי? כל חד וחד בתר גיזה נפקא לה מרשותיה												?	קלה.
כגון שהקנו לו כל שלשים יום.	תרגמא רב חסדא אליבא דר' נתן בר הושעיא:											!	קלה.
הלוקח גז צאנו של חברו כו'.												■	קלה.
מאן תנא דהיכא דאיכא שיעורא גבי מוכר - בתר מוכר אזלינן?												^	קלה.
רבי יהודה היא	רב חסדא:											!	קלה.
המוכר קלחי אילן בתוך שדהו - נותן פאה לכל אחד ואחד	דתנן:											! ■	קלה.
אימתי - בזמן שלא שייר בעל השדה, אבל שייר בעל השדה - נותן פאה על הכל	רבי יהודה:											! ■	קלה.
והא מר הוא דאמר והוא שהתחיל בעל השדה לקצור	אמר ליה רבא:											?	קלה.
וכי תימא הכי נמי - והוא שהתחיל לגזו												!	קלה.

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מירא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof	■ מקרא-key
---	------------

חולין-ראשית הגז	מירא	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ															
בשלמא התם (ויקרא י"ט) ובקצרכם את קציר ארצכם כתיב, מעידנא דאתחיל לקצור - מיחייב בכולה שדה, אלא הכא - מעידנא דאתחיל למיגז לא מיחייב בכוליה עדריה																קלה.		
האי תנא הוא	אלא אמר רבא:														!	◇	קלה.	
אמר לו, מכור לי בני מעיה של פרה זו והיה בהן מתנות - נותנן לכהן ואין מנכה לו מן הדמים, לקח ממנו במשקל - נותנן לכהן ומנכה לו מן הדמים		דתנן:														!	◇	קלה.
אלמא - מתנות דכהן לא מזבין איניש																!		קלה:
הכא נמי - מתנות דכהן לא מזבין איניש הלכך: שייר המוכר - מוכר חייב, דאמר ליה לוקח מתנה דכהן גבך היא, לא שייר לוקח חייב, דאמר ליה מוכר מתנה דכהן לא זבני לך.																!	◇	קלה:
הדרן עלך ראשית הגז																	◇	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
שילוח הקן נוהג בארץ ובחול, בפני הבית ושלא בפני הבית, בחולין אבל לא במוקדשין.													קלח: מ
חומר בכסוי הדם משילוח הקן, שכסוי הדם נוהג בחיה ובעוף, במזומן ובשאיין מזומן, ושילוח הקן אינו נוהג אלא בעוף, ואינו נוהג אלא בשאינו מזומן.													קלח:
איזהו שאינו מזומן? כגון אווזין ותרנגולים שקננו בפרדס, אבל אם קננו בבית, וכן יוני הרדסאות - פטור משילוח.													קלח:
עוף טמא - פטור מלשח													קלח:
עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור, וטהור רובץ על ביצי עוף טמא - פטור מלשח.													קלח:
קורא זכר, רבי אליעזר מחייב	[רבי אליעזר]												קלח:
פוטרין.	חכמים:												קלח:
כל היכא דתנן בארץ ובחול - שלא לצורך, לבד מראשית הגז, לאפוקי מדר' אלעאי דאמר ראשית הגז אינו נוהג אלא בארץ	חד: [רבי אבין/ר' מיישא]												קלח:
כל היכא דתנן בפני הבית ושלא בפני הבית - שלא לצורך, לבד מאותו ואת בנו, סלקא דעתך אמינא, הואיל ובענינא דקדשים כתיב, בזמן דאיכא קדשים - ננהוג, בזמן דליכא קדשים - לא ננהוג קמ"ל	וחד: [רבי אבין/ר' מיישא]												קלח:
כל היכא דתנן בחולין ובמוקדשים - לצורך, לבד מגיד הנשה, פשיטא משום דאיקדש פקע ליה איסור גיד הנשה מיניה?	ותרוייהו אמרי: [רבי אבין ור' מיישא]												קלח:
ולאו אוקימנא בולדות קדשים?													קלח:
ומאי טעמא אוקימנא - לאו משום דקשיא לן לא ליתני, מעיקרא נמי לא תקשי לך איידי דתנא לצורך - תנא נמי שלא לצורך.													קלח:
בחולין אבל לא במוקדשים.													קלח: <
אמאי לא?													קלח:
דאמר קרא: (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם - במי שאתה מצווה לשלוח, יצא זה - שאי אתה מצווה לשלוח אלא להביאו לידי גזר.													קלח:
הלכך, עוף טהור שהרג את הנפש - פטור משלוח, מ"ט - דאמר קרא שלח תשלח את האם במי שאתה מצווה לשלוח, יצא זה שאי אתה מצווה לשלוח אלא להביאו לב"ל	רבינא:												קלח:
היכי דמי?													קלח:
אי דגמר דיניה													קלח:
בר קטלא הוא													קלט: קלט.
אלא דלא גמר דיניה ובעי לאתוייה לבי דינא, וקיומי ביה (דברים י"ג) ובערת הרע מקרבך.													קלט:
הני מוקדשין היכי דמי?													קלט:
אילימא דהוה ליה קן בתוך ביתו ואקדשיה													קלט:
מי מחייב? (דברים כ"ב) כי יקרא קן צפור - פרט למזומן													קלט:
אלא דחזא קן בעלמא ואקדשיה													קלט:
ומי קדוש? (ויקרא כ"ז) איש כי יקדיש את ביתו קדש אמר רחמנא, מה ביתו - ברשותו, אף כל - ברשותו													קלט:
אלא דאגבהינהו לאפרווחים ואקדשינהו, והדר הדרינהו													קלט:
האי אפילו בחולין נמי לא מחייב													קלט:
נטל את הבנים והחזיר לכן, ואח"כ חזרה האם עליהן - פטור מלשח	דתנא:												קלט:
אלא דאגבהה לאם ואקדשה, והדרה													קלט:

מירא-statement קושיא-challenge שאלה-question תירוץ-answer ראיה-proof	חולקים-disputants נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment מעשה-story
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator										
מירא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	קלט
מעיקרא איחייב ליה בשילוח מקמי דאקדשה											ז	קלט
הקדיש חיה ואח"כ שחטה - פטור מלכסות, שחטה ואח"כ הקדישה - חייב לכסות, שכבר נתחייב בכסוי קודם שיבא לידי הקדש	דתניא, ר' יוחנן בן יוסף:										ז	קלט
במקדיש פירות שובכו ומרדו	רב:										!	קלט
במקדיש תרנגולתו לבדק הבית	שמואל:										!	קלט
בשלמא שמואל לא אמר כרב - דקא מוקים לה בקדשי בדק הבית אלא רב מאי טעמא לא אמר כשמואל?											ז	קלט
דקא קפסו משילוח כגון פירות שובכו דקושיא מובהקת, וכיון דקושיא קדושת הגוף לא פקעה קדושתיהו מנייהו, אבל במקדיש תרנגולתו לבדק הבית, דלאו קדשי מובהק, דקדושת דמים בעלמא הוא,	אמר לך רב:										!	קלט
כל היכא דאיתיה בבי גזא דרחמנא איתא, דכתיב (תהלים כ"ד) לה' הארץ ומלואה	ושמואל אמר:										!	קלט
במקדיש תרנגולתו לבדק הבית ומרדה	וכן אמר ר' יוחנן:										!	קלט
וכיון שמרדה פקעה ליה קדושתה	אמר ליה רבי שמעון בן לקיש:										ז	קלט
בבי גזא דרחמנא איתא, דכתיב לה' הארץ ומלואה.	אמר ליה: [רבי יוחנן]										!	קלט
ורמי דר' יוחנן אדר' יוחנן, ורמי דר' שמעון בן לקיש אדר"ש בן לקיש											ז	קלט
מנה זה לבדק הבית ונגנבו או נאבדו, רבי יוחנן אמר חייב באחריותו עד שיבואו לידי גזבר	דאיתמר: [רבי יוחנן]										ז	קלט
כל היכא דאיתיה - בבי גזא דרחמנא איתיה, דכתיב לה' הארץ ומלואה	ריש לקיש:										ז	קלט
קשיא דריש לקיש אדריש לקיש, קשיא דר' יוחנן אדר' יוחנן											ז	קלט
דריש לקיש אדריש לקיש לא קשיא, הא מקמי דשמעיה מר' יוחנן רביה, הא לבתר דשמעיה מר' יוחנן רביה											!	קלט
אלא דר' יוחנן אדר' יוחנן קשיא											ז	קלט
דר' יוחנן אדר' יוחנן נמי לא קשיא, הא - דאמר עלי, הא - דאמר הרי זו											!	קלט
מכלל דר"ש בן לקיש אע"ג דאמר עלי לא מחייב?											ז	קלט
איזהו נדר ואיזהו נדבה, נדר - האומר הרי עלי עולה, נדבה - האומר הרי זו עולה, ומה בין נדר לנדבה? נדר - מתה או נגנבה או שאבדה חייב באחריותה, נדבה - מתה או נגנבה או שאבדה אינו חייב באחריותה	והתניא:										ז	קלט
הני מילי קדשי מובהק, דמחוסר הקרבה, אבל קדשי בדק הבית, דלאו מחוסר הקרבה, אע"ג דאמר עלי - לא מחייב	אמר לך ריש לקיש:										!	קלט
האומר שור זה עולה בית זה קרבן, מת השור נפל הבית - אינו חייב באחריותו, שור זה עלי עולה בית זה עלי קרבן מת השור נפל הבית - חייב לשלם	והתנן:										ז	קלט
ה"מ היכא דמת השור נפל הבית חייב לשלם - דליתנהו, אבל היכא דאיתנהו, כל היכא דאיתיה - בבי גזא דרחמנא איתיה, דכתיב לה' הארץ ומלואה.											!	קלט
הכל מודים בערכין אע"ג דאמר עלי - לא מיחייב, מאי טעמא - דלא מיתמר ליה בלא עלי, היכי לימא? לימא ערכי - אמאן? לימא ערך פלוני - אמאן?	רב המנונא:										■	קלט
לימא הריני בערכי, הריני בערך פלוני	מתקף לה רבא:										ז	קלט
(ויקרא כ"ז) ונתן את הערכך ביום ההוא קדש לה' - מה תלמוד לומר? לפי שמצינו בהקדשות ומעשרות - שמתחילין על מעות, שבחולין נגנבו או שאבדו - אינן חייבין באחריותן, יכול אף זה כן - ת"ל ונתן את הערכך וגו', חולין עד שיבאו לידי גזבר	ועוד, תניא, רבי נתן:										ז	קלט
הכל מודים בערכין דאע"ג דלא אמר עלי - מיחייב, דכתיב (ויקרא כ"ז) ונתן את הערכך - חולין הן בידך עד שיבאו לידי גזבר.	אלא, אי איתמר הכי איתמר, אמר רב המנונא:										■	קלט
חומר בכסוי וכו'.											■	קלט
(דברים כ"ב) כי יקרא אן צפור לפניך מהות ללפי שנאמר (דברים כ"ב) שלח ושלח את האם ואת הבנים תקח לך יכול יחזור בהרים ובעעות כדי שימצא קוף? ת"ל כי יקרא - במאורע לפניך, קן - מ"מ, צפור -	תנו רבנן:										■	קלט

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
וכי מאחר שסופנו לרבות כל דבר, לפניך בדרך למה לי?										ז		קלט:
לומר לך: מה דרך - שאין קנו בידך, אף כל - שאין קנו בידך										!	◇	קלט:
מכאן אמרו יוני שובך ויוני עלייה שקננו בטפוחין ובכירות, ואוויזין ותרגולין שקננו בפרדס - חייב בשילוח, אבל קננו בתוך הבית, וכן יוני הרדסאות פטור משילוח.										■	◇	קלט:
מה דרך - שאין קנו בידך, אף כל - שאין קנו בידך	אמר מר:									■		< קלט:
הא למה לי? מכי יקרא נפקא - כי יקרא פרט למזומן										ז	◇	קלט:
ועוד, לפניך למה לי?										ז	◇	קלט:
אלא, לפניך - לאתויי שהיו לפניך ומרדו, בדרך - כדבר יהודה אמר רב										■	◇	קלט:
מצא קן בים חייב בשילוח, שנאמר (ישעיהו מ"ג) כה אמר ה' הנותן בים דרך וגו'	דאמר רב יהודה אמר רב:									■ ■	◇	קלט:
אלא מעתה מצא קן בשמים דכתיב (משלי ל) דרך נשר בשמים הכי נמי דמיחייב בשילוח הקן										ז	◇	קלט:
דרך נשר - איקרי, דרך סתמא לא איקרי.										!	◇	קלט:
מצא קן בראשו של אדם מהו?	פפונאי לרב מתנה:									^	◇	קלט:
(שמואל ב' ט"ו) ואדמה על ראשו.	אמר: [רב מתנה]									!	◇	קלט:
משה מן התורה מנין?	[פפונאי לרב מתנה]									^	◇	קלט:
(בראשית ו) בשגם הוא בשר	[רב מתנה]									!	◇	קלט:
המן מן התורה מנין?	[פפונאי לרב מתנה]									^	◇	קלט:
(בראשית ג) המן העץ	[רב מתנה]									!	◇	קלט:
אסתר מן התורה מנין?	[פפונאי לרב מתנה]									^	◇	קלט:
(דברים ל"א) ואנכי הסתר אסתיר	[רב מתנה]									!	◇	קלט:
מרדכי מן התורה מנין?	[פפונאי לרב מתנה]									^	◇	קלט:
דכתיב (שמות ל) מר דרוך ומתרגמינן: מירא דכיא.	[רב מתנה]									!	◇	קלט:
ואיזהו שאינו מזומן וכו'.											■	< קלט:
תני הדרסאות	חד: [ר' חייא ור' שמעון]									◆ ■	◇	קלט:
וחד תני הדרסאות	וחד: [ר' חייא ור' שמעון]									◆ ■	◇	קלט:
מאן דתני הדרסאות - על שם הורדוס										■		קלט:
ומאן דתני הדרסאות - על שם מקומן.										■		קלט:
לדידי חזיין, וקיימן שיתסר דרי בפתוי מילא, והוה קרא קירי קירי, הוה חד מינייהו דלא הוה קרי קירי קירי, אמרה לה חברתה: סומא, אמרי קירי קירי אמרה: סומא, אמרי קירי כירי אתויה ושחטוה.	רב כהנא:									○	◇	קלט:
מילין	רב אשי, אמר לי רבי חנינא:									○		קלט:
מילין ס"ד?										ז		קלט:
אלא אימא: במילין.										○	◇	קלט:

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-שילוח הקן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ											
עוף טמא פטור מלשלח.												■	קלט:
מנה"מ?												^	קלט:
דאמר קרא כי יקרא קן צפור לפניך, עוף משמע לך - בין טהור בין טמא, צפור טהור אשכחן דאיכרי צפור, טמא לא אשכחן דאיכרי צפור	רבי יצחק:											!	קלט:
(דברים ד') הבנית כל צפור כנף	תא שמע:											■	קלט:
מאי לאו: צפור - בין טהור בין טמא, כנף - חגבים												?	קלט:
לא צפור - טהור, כנף - טמא וחגבים												!	קלט:
(תהלים קמ"ח) החיה וכל בהמה רמש וצפור כנף	תא שמע:											■	קלט:
מאי לאו: צפור - בין טהור בין טמא, וכנף - חגבים?												?	קלט:
לא, צפור - טהור, כנף - טמא וחגבים												!	קלט:
(בראשית ז') כל צפור כל כנף	תא שמע:											■	קלט:
מאי לאו כדמקשינן?												?	קלט:
לא, כדמשנינן												!	קלט:
(יחזקאל ל"ט) ואתה בן אדם אמור לצפור כל כנף	תא שמע:											■	קלט:
מאי לאו כדאקשינן?												?	קלט:
לא, כדשנינן												!	קלט:
(דניאל ד') ובענפוהי ידורן צפרי שמיא	תא שמע:											■	קמ.
צפרי שמיא - איקרו, צפרי סתמא לא איקרו												!	קמ.
(דברים י"ד) כל צפור טהורה	ת"ש:											■	קמ.
מכלל דאיכא טמאה												■	קמ.
לא, מכלל דאיכא אסורה												!	קמ.
מאי היא?												^	קמ.
אי טרפה												!	קמ.
בהדיא כתיב												?	קמ.
ואי בשחוטה דמצורע												!	קמ.
מסיפא דקרא נפקא, (דברים י"ד) וזה אשר לא תאכלו מהם - לרבות שחוטת מצורע												?	קמ.
לעולם בשחוטה דמצורע, ולעבור עליו בעשה ובלא תעשה												!	קמ.
ולוקמה בטרפה, ולעבור עליו בעשה ולא תעשה												?	קמ.
דבר הלמד מענינו, ובענינא דשחוטה כתיב												!	קמ.
(ויקרא י"ד) שתי צפרים חיות	ת"ש:											■	קמ.

♦ חולקים-disputants
 ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review
 < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment
 O מעשה-story
 ■ מימרא-statement
 ? קושיא-challenge
 ^ שאלה-question
 ! תירוץ-answer
 ■ ראייה-proof

מקרא-key:

Talmud Navigator

חולין-שילוח הקן	מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ												
מימרא														
מאי הוות? לאו שחיות בפיך מכלל דאיכא לאו שחיות בפיך								ז						קמ.
לא, מאי חיות - שחיון ראשי אברים שלהן								!						קמ.
טהורות	ת"ש מסיפא:							ז						קמ.
מכלל דאיכא טמאות								■						קמ.
לא, מכלל דאיכא טרפות								!						קמ.
טרפות - מחיות נפקא								ז						קמ.
הניחא למאן דאמר טרפה חיה, אלא למ"ד טרפה אינה חיה מאי איכא למימר?								ז						קמ.
ועוד, בין למ"ד טרפה חיה בין למ"ד אינה חיה, מדתנא דבי ר' ישמעאל נפקא								ז						קמ.
נאמר מכשיר ומכפר בפנים, ונאמר מכשיר ומכפר בחוץ, מה מכשיר ומכפר האמור בפנים - עשה בו מכשיר כמכפר, אף מכשיר ומכפר האמור בחוץ - עשה בו מכשיר כמכפר	דתנא דבי רבי ישמעאל:							■						קמ.
למעוטי צפורי עיר הנדחת	אלא אמר רב נחמן בר יצחק:							!						קמ.
למאי?								^						קמ.
אי לשילוח								!						קמ.
לא אמרה תורה שלח לתקלה								ז						קמ.
אלא לשחיטה								!						קמ.
למעוטי שלא לזווג לה אחרת קודם שלוחיה	רבא:							!						קמ.
למאי?								^						קמ.
אי לשחיטה								!						קמ.
הא בעיא שילוח								ז						קמ.
אלא לשילוח								!						קמ.
לצפורים שהחליפו בעבודה זרה, דכתיב (דברים ז') והיית חרם כמוהו - כל מה שאתה מהייה הימנו כמוהו	רב פפא:							!						קמ.
למאי?								^						קמ.
אי לשילוח								!						קמ.
לא אמרה תורה שלח לתקלה								ז						קמ.
אלא לשחיטה								!						קמ.
הכא במאי עסקינן - בעוף שהרג את הנפש	רבינא:							!						קמ.
היכי דמי?								^						קמ.
אי דגמר דינא								!						קמ.
בר קטלא הוא								ז						קמ.
אלא קודם גמר דינא								!						קמ.

<p>disputants-חולקים- central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת- story-מעשה-O</p>	<p>statement-מימרא- challenge-קושיא- question-שאלה- answer-תירוץ- proof-ראיה-</p>
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ולמאי?												קמ.
אי לשילוח												קמ.
בעי לאתויי לבי דינא וקיומי (דברים י"ג) ובערת הרע מקרבך												קמ.
אלא לשחיטה.												קמ.
עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור.												קמ.
בשלמא עוף טמא רובץ על ביצי טהור, בעינן צפור - וליכא, אלא עוף טהור רובץ על ביצי עוף טמא, הא צפור הוא												קמ.
(דברים כ"ב) תקח לך - ולא לכלביך	כדאמר רב כהנא:											קמ.
הכא נמי: תקח לך - ולא לכלביך.												קמ.
והיכא איתמר דרב כהנא?												קמ.
אם טרפה - חייב בשילוח, אפרוחים טרפות - פטור משילוח	אהא, דתניא:											קמ.
מנא הני מילי?												קמ.
דאמר קרא תקח לך - ולא לכלביך	רב כהנא:											קמ.
ולקיש אם טרפה לאפרוחים, מה אפרוחים טרפות - פטור משילוח, אף אם טרפה נמי פטור מלשלק												קמ.
אם כן, צפור למעוטי עוף טמא ל"ל?												קמ:
אם אפרוחין טרפה - חייב בשילוח	והתניא:											קמ:
הכי קאמר, אפרוח שאמן טרפה - חייב בשילוח .	אביי:											קמ:
הושיט ידו לקן ושחט מיעוט סימנים, מהו? מי אמרינן כיון דאילו שביק להו מטרפי, בעינן לך - ולא לכלביך, או דלמא: כיון דבידו למגמר שחיטה, תקח לך קרינא ביה - וחייב בשילוח?	בעי רב הושעיא:											קמ:
תיקו.												קמ:
מטלית מהו שתחויץ? כנפים מהו שיחוצו? ביצים מוזרות מהו? שני סדרי ביצים זו על גב זו מהו? זכר על גבי ביצים ונקבה על גבי זכר מהו?	בעי ר' ירמיה:											קמ:
תיקו.												קמ:
יונה על ביצי תסיל מהו? תסיל על ביצי יונה מהו?	בעי ר' זירא:											קמ:
עוף טמא רובץ על ביצי עוף טהור, וטהור רובץ על ביצי עוף טמא - פטור משילוח	אביי, ת"ש:											קמ:
הא טהור וטהור חייב												קמ:
דלמא בקורא.												קמ:
קורא זכר רבי אליעזר מחייב	[רבי אליעזר]											קמ:
פוטריין.	חכמים:											קמ:
מאי טעמא דרבי אליעזר - אתיא דגירה דגירה כתיב הכא (ירמיהו י"ז) קורא דגר ולא ילד, וכתיב התם (ישעיהו ל"ד) ובקעה ודגרה בצלה.	רבי אבהו:											קמ:
מחלוקת בקורא זכר, אבל בקורא נקבה דברי הכל חייב	[רבי אליעזר]											קמ:
פשיטא, קורא זכר תנן												קמ:

<p>♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator												
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ		
מהו דתימא: רבנן - אפילו קורא נקבה פטרי, והא דקתני זכר - להודיעך כחו דרבי אליעזר, קמשמע לן											!	◊	קמ:	
מחלוקת בקורא זכר, אבל בזכר דעלמא - דברי הכל פטור	ואמר רבי אלעזר:											■	◊	קמ:
פשיטא, קורא זכר תנן											ז		קמ:	
מהו דתימא: רבי אליעזר - אפ"ל זכר דעלמא מחייב, והאי דקתני קורא זכר - להודיעך כחן דרבנן, קמ"ל											!	◊	קמ:	
זכר דעלמא - פטור	תניא נמי הכי:										■		קמ:	
קורא זכר, ר"א מחייב	[רבי אליעזר]										■	■	קמ:	
פטריין.	חכמים:										■	■	קמ:	
היתה מעופפת, בזמן שכנפיה נוגעות בקן - חייב לשלח, אין כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח.												■	קמ:	
אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת - חייב לשלח, שנאמר קן - קן מכל מקום.												■	קמ:	
היו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מזורות - פטור מלשלח, שנאמר (דברים כ"ב) והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים, מה אפרוחים - בני קיימא, אף ביצים - בני קיימא, יצאו מזורות ומה הביצים - צריכין לאמן, אף האפרוחין - צריכין לאמן, יצאו מפריחין.												■	קמ:	
רובצת - ולא מעופפת, יכול אפ"ל כנפיה נוגעות בקן? ת"ל רובצת	תנו רבנן:											■	קמ:	
מאי תלמודא?												א	קמ:	
מדלא כתיב יושבת.											!	◊	קמ:	
היתה יושבת בין שני רובדי אילן, רואים, כל שאם תשמט נופלת עליהם - חייב לשלח, ואם לאו - פטור	רב יהודה אמר רב:											■	◊	קמ:
היתה יושבת ביניהן - פטור מלשלח, על גביהן - חייב לשלח, היתה מעופפת אפ"ל כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח	מיתבי:											■	ז	קמ:
מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן - מה ביניהן - דנגעה בהו, אף על גביהן דנגעה בהו, אבל רובדי אילן פטור												ז	קמ:	
לא, על גביהן דומיא דביניהן, מה ביניהן - דלא נגעה עליהו, אף על גביהן - דלא נגעה עליהו, והיינו רובדי אילן											!	◊	קמ:	
ה"נ מסתברא, דאי סלקא דעתך רובדי אילן פטור, אדתינן היתה מעופפת אפ"ל כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח ליתני רובדי אילן וכ"ש מעופפת												■	קמ:	
מעופפת איצטריך ליה, דאפ"ל כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח												ז	קמ:	
בזמן שכנפיה נוגעות בקן - חייב לשלח	והאנן תנן:											■	ז	קמ:
כי קתני מתניא - בנוגע מן הצד.	רבי ירמיה:										!	◊	קמ:	
היתה יושבת ביניהן - פטור מלשלח, על גביהן - חייב לשלח, היתה מעופפת אפ"ל כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח	איכא דאמרי, לימא מסייע ליה:											■	■	קמ:
מאי לאו על גביהן דומיא דביניהן, מה ביניהן - דלא נגעה עליהו, אף על גביהן - דלא נגעה עליהו, והיינו רובדי אילן												■	קמ:	
לא על גביהן דומיא, דביניהן, מה ביניהן - דנגעה בהו, אף על גביהן - דנגעה בהו אבל רובדי אילן - פטור											!	◊	קמ:	
אי הכי, אדקתני סיפא היתה מעופפת אפ"ל כנפיה נוגעות בקן פטור - ליתני רובדי אילן וכ"ש מעופפת												ז	קמ:	
מעופפת איצטריך ליה, דאפ"ל כנפיה נוגעות בקן - פטור מלשלח												!	◊	קמא.
בזמן שכנפיה נוגעות בקן - חייב לשלח	והאנן תנן:											■	ז	קמא.
כי קתני מתניתין - בנוגע מן הצד.	רב יהודה:										!	◊	קמא.	

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
<p>מקרא-key:</p>	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
איך שם אפרוח וכו'.															קמא.
אימא איפכא, אין שם אפרוח אלא אחד או ביצה אחת - פטור מלשלח, דבעינן אפרוחים או ביצים וליכא, היו שם אפרוחים מפריחים או ביצים מזורות חייב לשלח שנאמר קן - קן מכל מקום	א"ל ההוא מרבנן לרבא:														קמא.
אם כן, נכתוב קרא והאם רובצת עליהם, מאי (דברים כ"ב) והאם רובצת על האפרוחים או על הביצים - לאקושי אפרוחים לביצים, וביצים לאפרוחים.	[רבא]														קמא.
שלחה וחזרה, אפי' ארבעה וחמשה פעמים - חייב, שנאמר: (דברים כ"ב) שלח תשלח את האם.															קמא.
אמר הריני נוטל את האם ומשלח את הבנים - חייב, שנאמר: שלח תשלח את האם.															קמא.
נטל את הבנים והחזירן לה, ואח"כ חזרה האם עליהן - פטור מלשלח.															קמא.
ואימא: שלח - חדא זימנא, תשלח - תרי זימנין	א"ל ההוא מרבנן לרבא:														קמא.
שלח - אפילו מאה פעמים, תשלח - אין לי אלא לדבר הרשות, לדבר מצוה מניין? ת"ל תשלח - מכל מקום	א"ל: [רבא]														קמא.
אלא טעמא דכתב רחמנא תשלח, הא לאו הכי הוה אמינא לדבר מצוה - לא? עשה ולא תעשה הוא, ואין עשה דוחה לא תעשה ועשה	ר' אבא בריה דרב יוסף בר רבא לרב כהנא:														קמא.
לא צריכא דעבר ושקלה לאם, דלאו - עבריה, עשה הוא דאיכא, ליתי עשה ולידחי עשה - קמ"ל															קמא.
הניחא למאן דתני קיימו ולא קיימו, אלא למאן דתני בטלו ולא בטלו כמה דלא שחטה - לא עבריה ללאן															קמא.
ותו, לר' יהודה דאמר שלח - מעיקרא משמע, אפי' עשה נמי ליכא															קמא.
כגון שנטלה על מנת לשלח, דלאו - ליכא, עשה הוא דאיכא, וליתי עשה ולידחי עשה	אלא אמר מר בר רב אשי:														קמא.
מאי אולמיה דהאי עשה מהאי עשה?															קמא.
סלקא דעתך, הואיל ואמר מר גדול שלום שבין איש לאשתו שהרי אמרה תורה: שמו של הקב"ה שנכתב בקדושה ימחה על המים, והאי מצורע כיון דכמה דלא מטהר - אסור בתשמיש המטה, דכתיב (ויקרא י"ד) וישב מחוץ לאהלו שבעת ימים, אהלו - זו אשתו, מכאן שאסור בתשמיש המטה, מהו דתימא: כיון דאסור בתשמיש המטה, ליתי עשה דידיה ולידחי עשה דשלוה הקן, קמ"ל.															קמא.
הנטל עם על הבנים, ר' יהודה אומר: לוקה ואינו משלח	[רבי יהודה]														קמא.
משלח ואינו לוקה	חכמים:														קמא.
זה הכלל: כל מצות לא תעשה שיש בה קום עשה - אין לוקין עליה.															קמא.
טעמא דרבי יהודה משום דסבר לאו שניתק לעשה - לוקין עליו, או דלמא: בעלמא סבר לאו שניתק לעשה - אין לוקין עליו, והכא היינו טעמא, משום דקסבר שלח - מעיקרא משמע?	בעי רבי אבא בר ממל:														קמא.
גנב וגזלן ישנן בכלל מלקות - דברי רבי יהודה	תא שמע: [רבי יהודה]														קמא.
והא הכא, דלאו שניתק לעשה הוא, דרחמנא אמר (ויקרא י"ט) לא תגזול (ויקרא ה') והשיב את הגזלה, שמע מינה: טעמא דר' יהודה משום דקסבר לאו שניתק לעשה לוקין עליו															קמא.
לאו אמינא לכו כל מתניתא דלא תניא בי רבי חייא ובי רבי אושעיא - משבשתא היא, ולא תותבו מינה בי מדרשא, דלמא: אינה בכלל מלקות ארבעים תניא	אמר ליה ר' זירא:														קמא.
(דברים כ"ד) לא תשוב - ושב, (ויקרא י"ט) לא תכלה - וכלה, ישנן בכלל מלקות ארבעים דברי רבי יהודה	ת"ש, דתני ר' אושעיא ור' חייא: [רבי יהודה]														קמא.
שמע מינה: טעמיה דרבי יהודה משום דקסבר לאו שניתק לעשה - לוקין עליו															קמא.
דלמא: התם היינו טעם דקסבר תעוב - מעיקרא משמע?															קמא.
(שמות י"ב) לא תותירו מענדו עבד בקר וגו' באש תשרופו - בא הכתוב ליתן עשה אחר לא תעשה, לומר לך שאין לוקין עליו - דברי ר' יהודה	רבינא לרב אשי, ת"ש: [רבי יהודה]														קמא.
ש"מ: טעמא דר' יהודה משום דקסבר שלח - מעיקרא משמע ש"מ															קמא.
מתני' נמי דיקא	רב אידי לרב אשי:														קמא.

Talmud Navigator

<p> disputants- חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום וחזרה ◊ insertion of an earlier segment- מובאה של פסיקה קודמת- < story- מעשה O </p>		<p> statement- מימרא ■ challenge- קושיא † question- שאלה ^ answer- תירוץ ! proof- ראיה ■ </p>		<p> מקרא-key: </p>																		
חולין-שילוח הקן		מאן דאמר	א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																			
מימרא																						
הנטל אם על הבנים, ר' יהודה אומר: לוקה ואין משלח		דקתני: [רבי יהודה]																			קמא:	
ואי ס"ד טעמא דר' יהודה לאו שניתק לעשה לוקין עליו, לוקה ומשלח מבעי ליה																					קמא:	
ודלמא הכי קאמר במתני: אין נפטר - עד דמלקין ליה.																					קמא:	
עד כמה משלחה?																					קמא:	
כדי שתצא מתחת ידו.		רב יהודה:																			קמא:	
במה משלחה?																					קמא:	
ברגליה		רב הונא:																			קמא:	
אמר באגפיה		רב יהודה:																			קמא:	
רב הונא אמר ברגליה דכתיב: (ישעיהו לב) משלחי רגל השור והחמור		[רב הונא]																			קמא:	
רב יהודה אמר באגפיה דהא כנפיה ניהו.		[רב יהודה]																			קמא:	
ההוא דגזינתו לגפה, ושלחה ואח"כ תפשה																					קמא:	
נגדיה רב יהודה, א"ל: זיל רבי לה גדפיה, ושלחה		[רב יהודה]																			קמא:	
כמאן?																					קמא:	
אי כר' יהודה																					קמא:	
לוקה ואין משלח																					קמא:	
אי כרבנן																					קמא:	
משלח ואין לוקה																					קמא:	
לעולם כרבנן, ומכת מרדות מדרבנן.																					קמא:	
ההוא דאתא לקמיה דרבא, א"ל: תימה מהו?																					קמא:	
אמר: לא ידע האי גברא דעוף טהור חייב לשלוח? אמר ליה: דילמא חדא ביעתא הוא דרמיא		[רבא]																				קמא:
האי ידעי לך, מתניתין היא:		אמר ליה: [רבא]																				קמא:
אין שם אלא אפרוח אחד או ביצה אחת - חייב לשלח																						קמא:
שלחה, ואהדר לה רבא פרסתקי ותפסה		[רבא]																				קמא:
וליהוש' לחשדא																						קמא:
כלאחר יד.																						קמא:
יוני שובך ויוני עלייה - חייבות בשלוח, ואסורות משום גזל - מפני דרכי שלום		ת"ר:																				קמא:
חצרו של אדם קונה לו שלא מדעתו		ואי איתא להא דאמר ר' יוסי בר ר' חנינא:																				קמא:
קרי כאן כי יקרא - פרט למזומן																						קמא:
ביצה - עם יציאת רובה הוא דאחייב בשלוח, מקנא לא קני - עד דתפול לחצרו, וכי קתני חייבות בשלוח - מקמי דתפול לחצרו		רב:																				קמא:

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסיקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
אי הכי, אמאי אסורות משום גול?					ז							קמא: ◇
אאמם					!							קמא: ◇
ואיבעית אימא: לעולם אביצה, וביצה כיון דנפיק ליה רובא - דעתיה עליה					!							קמא: ◇
אסור לזכות בביצים שהאם רובצת עליהן, שנאמר שלח את האם והדר הבנים תקח לך	והשתא דאמר רב יהודה אמר רב:				!	■						קמא: ◇
אפיל תימא: אע"ג דנפל לחצרו, כל היכא דאיהו מצוי זכי - חצרו נמי זכיא, וכל היכא דאיהו לא מצוי זכי - חצרו נמי לא זכיא ליה					!							קמא: ◇
אי הכי, אמאי אסורות מפני דרכי שלום, אי דשלחה - גול מעליא הוא אי דלא שלחה - שלוחי בעי?					ז							קמא: ◇
בקטן					!							קמא: ◇
קטן בר דרכי שלום הוא?					ז							קמא: ◇
הכי קאמר: אביו של קטן חייב להחזיר לו, מפני דרכי שלום.					!							קמא: ◇
לוי בר סימון אקני פירות שובכו לרב יהודה, אתא לקמיה דשמואל											○	קמא: ◇
זיל טרוף אקן דליתגבהו - וקנינהו	[שמואל]					■						קמא: ◇
למאי?					^							קמא: ◇
אי למקנא					!							קמא: ◇
לקנינהו ליה בסודך					ז							קמא: ◇
אי ביום טוב					!							קמא: ◇
בעומד ואומר זה וזה אני נוטל סגי					ז							קמב: ◇
הנהו פירי חדתי הון, דלוי בר סימון גופיה לא הוה קני להו, והכי קאמר ליה: זיל וטריף אקן דליתגבהו, ונקנינהו לוי בר סימון, והדר ליקנינהו ניהלך בסודך.					!							קמב: ◇
לא יטול אדם אם על בנים אפיל לטהר את המצורע, ומה אם מצוה קלה שהיא כאיסור אמרה תורה: (דברים כ"ב) למען ייטב לך והארכת ימים, ק"ו על מצות חמורות שבתורה.											■	קמב: ◇
אין לך כל מצוה ומצוה שבתורה שמתן שכרה בצדה, שאין תחיית המתים תלויה בה, בכבוד אב ואם כתיב (דברים ה) למען יאריכון ימך ולמען ייטב לך, בשילוח הקן כתיב למען ייטב לך והארכת ימים הרי שאמר לו אביו: עלה לבירה והבא לי גזולות ועלה, ושלה את האם ולקח את הבנים, ובחזרתו נפל ומת, היכן אריכות ימיו של זה? והיכן טובתו של זה? אלא: למען יאריכון ימך - בעולם שכולו ארוך, ולמען ייטב לך - לעולם שכולו טוב	תניא דבי רבי יעקב:					■						קמב: ◇
ודלמא לא הוה הכי?					ז							קמב: ◇
ר' יעקב מעשה חזא					!							קמב: ◇
ודלמא מהרהר בעבירה הוה?					ז							קמב: ◇
מחשבה רעה אין הקב"ה מצרפה למעשה					!							קמב: ◇
ודלמא מהרהר בעבודה זרה הוה? דכתיב: (יחזקאל י"ד) למען תפוש את בית ישראל בלבם					ז							קמב: ◇
ואמר רב אחא בר יעקב: זו מחשבת עבודה זרה					ז	■						קמב: ◇
הכי קאמר: אם איתא דאיכא שכר מצות בהאי עלמא - תהני ליה ותגן עליה דלא ליתי לידי הרהור וליתוק, אלא שכר מצות בהאי עלמא ליכא					!							קמב: ◇
שלוחי מצוה אינן נזוקים	והאמר ר' אלעזר:				ז	■						קמב: ◇

♦ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

חולין-שילוח הקן		Talmud Navigator											
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
בחזרתם שאני												!	קמב.
שלוחי מצוה אינן נזוקים, לא בהליכתן ולא בחזרתן	והאמר רבי אלעזר:											◊	קמב.
סולם רעוע הוה, ומקום דקבוע היזקא שאני, דכתיב: (שמואל א' ט"ו) ויאמר שמואל איך אלך ושמע שאול והרגני.												!	קמב.
אלמלא דרשיה אחר להאי קרא כרבי יעקב בר ברתיה - לא חטא	רב יוסף:											■	קמב.
מאי חזא?												^	קמב.
כי האי מעשה חזא	איכא דאמרי:											!	קמב.
לישנא דרבי חוצפית המתורגמן חזא, דהוה מוטלת באשפה	ואיכא דאמרי:											!	קמב.
אמר: פה שהפיק מרגליות ילחוך עפר? והוא לא ידע למען ייטב לך - בעולם שכולו טוב, ולמען יאריכון ימך - בעולם שכולו טוב ולמען יאריכו ימך בעולם שכולו ארוך:	[אחר]											!	קמב.
הדרן עלך שילוח הקן וסליקא לה מסכת חולין													◊

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator													
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	יא	יב	יג	יד
הלוקח עובר חמורו של עובד כוכבים, והמוכר לו אע"פ שאינו רשאי, המשתתף לו, והמקבל הימנו, והנותן לו בקבלה - פטור מן הבכורה, שנאמר: בישראל - אבל לא באחרים:															■
כל הני למה לי?															◇
צריכי, דאי תנא לוקח, ה"א: משום דקא מיייתי לה לקדושה, אבל מוכר דקא מפקע לה מקדושה, אימא ליקנסיה, קמ"ל.															◇
והמשתתף לו למה לי?															⚡
לאפוקי מדרבי יהודה															◇
שותפות עובד כוכבים חייבת בבכורה	דאמר: [רבי יהודה]														◇
קמשמע לן דפטורה מן הבכורה.															!
והמקבל ל"ל?															⚡
משום דקא בעי למיתני והנותן לו בקבלה.															◇
והנותן לו בקבלה למה לי?															⚡
איצטריך, סד"א: הואיל ועיקר בהמה דישראל היא ליקנסיה, דלמא אתי לאיחלופי בבהמה אחריתי, קמשמע לן.															◇
מתיר בשבורה	תנן התם-ר' יהודה:														◇
מתיר בסוס.	בן בתירא:														■
עובר מה לי א"ר יהודה? טעמא דר' יהודה התם דשרי משום דשבורה, עובר נמי - שבור הוא, או דלמא, שבורה - לאו היינו אורחיה. אבל עובר, כיון דהיינו אורחיה לאו שבור הוא?	איבעיא להו:														◇
והמוכר לו אף על פי שאינו רשאי ולא פליג ר' יהודה	ת"ש:														◇
וליצטריך המשתתף לו, והמקבל ממנו, והנותן לו בקבלה דלא קתני, הכי נמי דלא פליג? אלא פליג ולא קתני, ה"נ - פליג ולא קתני.															!
המקבל בהמה מן העובד כוכבים וילדה - מעלין אותו בשווי, ונותן חצי דמיו לכהן. והנותן לו בקבלה, אף על פי שאינו רשאי - קונסים אותו עד עשרה בדמיו, ונותן כל דמיו לכהן	ת"ש, ר' יהודה:														◇
מאי לאו אעובר															⚡
לא, אבהמה															!
והא דמיו קתני?															⚡
תני דמיה															!
והא נותן כל דמיו לכהן קתני ואי בהמה, כהן מאי עבידתיה?															⚡
הכא במאי עסקינן? כגון דיהיב ליה בהמה מעברתא לפטומה, דמיגו דקנסינן ליה אבהמה קנסינן ליה אעובר.															◇
רבי יהודה מתיר בשבורה, מפני שאינה יכולה להתרפאות	רב אשי, ת"ש:														◇
הא יכולה להתרפאות - אסר, והא עובר נמי כיכול להתרפאות דמי שמע מינה.															⚡
והמוכר לו, אע"פ שאינו רשאי	ואיכא דמתני לה אמתני:														◇
לימא מתני דלא כרבי יהודה															⚡
מתיר בשבורה	דתנן-רבי יהודה:														⚡
אפילו תימא רבי יהודה, שבורה - לאו היינו אורחיה, עובר - היינו אורחיה:															◇

<p>◆ חולקים-disputants ◊ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
המקבל בהמה מן העובד כוכבים וילדה - מעלין אותו בשויו, ונותן חצי דמיו לכהן. והנותן לו בקבלה, אע"פ שאינו רשאי - קונסין אותו עד עשרה בדמיו, ונותן כל דמיו לכהן	ת"ש רבי יהודה:										◊	ב:
מאי לאו אעובר											⚡	ב:
לא, אבהמה											!	ב:
והא דמיו קתני											⚡	ב:
תני דמיה											!	ב:
והא נותן כל דמיו לכהן קתני ואי בהמה, כהן מאי עבידתיה?											⚡	ב:
הכא במאי עסקינן, כגון דיהיב בהמה מעברתא לפטומה, דמיגו דקנסינן ליה אבהמה, קנסינן ליה אעובר.											!	ב:
מתיר בשבורה, מפני שאינה יכולה להתרפאות	רב אשי, ת"ש: ר' יהודה:										⚡	ב:
הא יכולה להתרפאות - אסור, והאי נמי כיכול להתרפאות דמי שמע מינה.											⚡	ב:
מכר בהמה לעובריה. מאי?	איבעיא להו:										⚡	ב:
תיבעי לר' יהודה, תיבעי לרבנן											⚡	ב:
תיבעי לרבי יהודה, עד כאן לא קא שרי ר' יהודה אלא בשבורה, דלא אתיא לאיחלופי, אבל שלמה דאתיא לאיחלופי - אסור, או דלמא ומה שבורה דפסקה מיניה, וכל שכן שלמה דלא פסקה מיניה?											⚡	ב:
תיבעי לרבנן, עד כאן לא קאסרי רבנן, אלא בשבורה דפסקה מיניה, אבל שלמה דלא פסקה מיניה, - שרו, או דלמא ומה שבורה דלא אתיא לאיחלופי - אסרי, וכל שכן שלמה דאתיא לאיחלופי.											⚡	ב:
וטעמא דרבנן משום הכי הוא?											⚡	ב:
אמרו לו לרבי יהודה, והלא מרביעין עליה ויולדת?	והתניא:										⚡	ב:
אלמא - משום עובריה הוא											⚡	ב:
הכי קא"ל טעמא דידן - משום דאתיא לאיחלופי בבהמה, אלא את, מ"ט שרית - משום דאין יכולה להתרפאות, כמאן דובנה לשחישה דמי, והלא מרביעין עליה ויולדת, וכיון דמרביעין עליה ויולדת משהא לה	[רבנן]										⚡	ב:
לכשתלד, דלא מקבלת זכר.	ואמר להו: [רבי יהודה]										!	ב:
והנותן לו בקבלה	תא שמע:										⚡	ב:
ולא קתני אע"פ שאינו רשאי											⚡	ב:
וליסעמיך, המשתתף לו, דלא קתני, הכי נמי דרשאי?											!	ב:
אסור לאדם שיעשה שותפות עם העובד כוכבים, שמא יתחייב לו שבועה, ונשבע לו בשם עבודת כוכבים שלו, והתורה אמרה: (שמות כג) לא ישמע על פיך	והא אמר אבוח דשמואל:										⚡	ב:
אלא, תנא מכירה - והוא הדין לשותפות, ה"נ: תנא מכירה, והוא הדין לקבלנות											!	ב:
ומאי שנא מכירה דנקט?											⚡	ב:
דעיקר - מכירה היא.											!	ב:
המקבל בהמה מן העובד כוכבים וילדה - מעלין אותו בשויו, ונותן חצי דמיו לכהן. והנותן בקבלה, אע"פ שאינו רשאי - קונסין אותו עד עשרה בדמיו, ונותן כל דמיו לכהן.	תא שמע, רבי יהודה:										⚡	ב:
כל זמן שיד עובד כוכבים באמצע - פטורה מן הבכורה.	והכמים:										⚡	ב:
מאי לאו אבהמה:											⚡	ג.
לא, אעובר											!	ג.

<p>◆ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story</p>	<p>■ מימרא-statement ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof</p>
מקרא-key:	

בכורות-הלוקח עובר חמורו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
מאי שנא מנפלים דאף על גב דלאו בני חיותא נינהו - קדשי	מתקף לה מר בר רב אשי:									⚡		◇
(שמות י"ג) פטר שגר בהמה - שגר בבהמה	דאמר מר:									⚡		
התם, כיון דלא עריבו בהו חולין, קרינא בהו בבהמה כל בכור, הכא - כיון דעריבו בהו חולין, לא קרינא בהו כל בכור.										!		◇
ר' אלעזר לא על לבי מדרשא, אשכחיה לרבי אסי, א"ל: מאי אמור רבנן בי מדרשא?	[ר' אלעזר]											^ ◇
אפ"ל מום קל.	א"ל[רב אסי]: הכי אמר רבי יוחנן:									!		◇
רחל שילדה מין עז, ועז שילדה מין רחל - פטורה מן הבכורה, ואם יש בו מקצת סימנין - חייב מום קבוע הוי לשחוט עליו	והדתנן:									!		◇
בשלמא מום קל, קא משמע לן: כדרב הונא, ולאפוקי מדרב חסדא ורבא												◇
אלא מום קבוע, מאי קא משמע לן - דכיון דאישתני הוה ליה מומא?										⚡		
ופיו דומה כשל חזיר: הרי זה מום	תנינא:									⚡		
וכי תימא התם נשתנה בדבר שאין במינו קדוש בבכורה. הכא נשתנה, בדבר שבמינו קדוש בבכורה										!		
הא נמי תנינא עינו אחת גדולה ואחת קטנה										⚡		
גדולה - גדולה כשל עגל, וקטנה - קטנה כשל אווז	ותנא:									⚡		
בשלמא קטנה כשל אווז - אין במינו קדוש בבכורה, אלא גדולה כשל עגל יש במינו קדוש בבכורה אלא לאו משום דאמרין: כיון דאישתני: הוה ליה מומא										⚡	⚡	
לא, משום דהוה ליה שרוע										!		◇
הכי נמי מסתברא												
מומין אלו, בין קבועין בין עוברין - פוסלין יתר עליהן, אדם, עינו שתיהן גדולות, שתיהן קטנות	דתנן:											◇
גבי אדם הוא דכתיב: (ויקרא כ"ב) איש איש מורע אהרן, דבעינן, איש שוה בורעו של אהרן, אבל בהמה: שתיהן גדולות שתיהן קטנות נמי לא הוי מומא												
אחת גדולה ואחת קטנה מאי טעמא?										^		◆
אי משום שינוי?										!		
אפילו שתיהן גדולות שתיהן קטנות נמי?										⚡		
אלא לאו משום דהוה ליה שרוע										!		◆
לא, לעולם אימא לך משום שינוי, שינוי הוי מומא, ודקא קשיא לך, אפילו שתיהן גדולות שתיהן קטנות, התם, אי מחמת בריותא יתירא - תרווייהו בעי למיברא אי מחמת כחישותא יתירא תרווייהו בעי מיכחש										⚡		◇
היא גיורתא, דהו מטרין לה אחי, חיותא לפטומה, אתאי לקמיה דרבא												○ ◇
לית דחש לה להא דרבי יהודה, דאמר שותפות עובד כוכבים חייבת בבכורה.	אמר לה: [רבא]											■ ◇
רב מרי בר רחל הויה ליה חיותא, הוה מקנה לאודנייהו לעובד כוכבים, ואסר להו בגיזה ועבודה, ויהיב להו לכהנים, וכלאי חיותא דרב מרי בר רחל.	[רב מרי בר רחל]											○ ◇
וכי מאחר דאסר להו בגיזה ועבודה, ויהיב להו לכהנים, אמאי מקנה להו לאודנייהו לעובד כוכבים?												⚡
דלמא אתי בהו לידי תקלה										!		
אי הכי, מאי טעמא כלו חיותא דרב מרי?										⚡		
משום דמפקע להו מקדושתיהו										!		◇

Talmud Navigator

♦ חולקים-disputants ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה-central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת-insertion of an earlier segment O מעשה-story ■ מקרא-key:	■ מימרא-statement ? קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
---	--

בכורות-הלוקח עובר חמורו		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ										
מימרא	מאן דאמר											
מותר לאדם להטיל מום בבכור קודם שיצא לאויר העולם	והאמר רב יהודה:	■	?									
התם - מקדושת מזבח קא מפקע ליה, מקדושת כהן לא מפקע ליה, הכא - אפ"ל מקדושת כהן קא מפקע ליה.		!								◇	ג:	
ואיבעית אימא: רב מרי בר רחל ידע לאקנויי קנין גמור, וחזי ליה איניש אחרינא ואזיל ועביד, וסכר - רב מרי מילתא הוא דעבד, ואתי בה לידי תקלה.										!	◇	ג: